

Estranyes perspectives

Com que tot ho hem posat en quarantena, la democràcia també passa per moments delicats. Es veu confusa i desorientada. No es que mai hagi gaudit d'una salut a tota prova (hi ha proves que mai no les ha pogudes superar) però ara té, per acabar de baldar-la, trastorns que afecten l'equilibri mental dels seus devots, entre els quals em compto.

Abans d'esclatar la guerra del Golf, vaig cometre la imprudència temerària d'escriure que no arribaria a produir-se. Després, la realitat m'obligà a creure que havia fet una planxa, però, sense aprendre la lliçó del penediment i la modèstia, sense renunciar a emetre opinions sobre un tema que s'havia mostrat superior a la meves capacitats de previsió. Vaig continuar fent càbales i comentaris sobre un tema que havia demostrat que se'm resistia.

Però ara estic ple de dubtes, perquè ¿hi va haver guerra, de debò? La famosa Guàrdia Republicana de l'Iraq ni tan sols no es va estrenar, les terribles armes secretes i prohibides van romandre enterrades sota la sorra i no hi hagué les batalles aèries que són indispensables en tota guerra moderna que s'estimi.

Hauria estat discret, de part meva, no parlar-ne més, però ara em té intrigadíssim una notícia estupenda: Saddam Hussein i l'emir de Kuwait s'han declarat, tots dos alhora, fervents partidaris de la democràcia. Diuen que la implantaran als seus països respectius tan bon punt el lleure els ho permeti. A mi m'havia causat desconcert que diversos grups d'esquerra mostressin la seva simpatia per

Saddam Hussein (que com a dictador ha demostrat ser una joia), i no em sorprenia tant, ni de bon tros, que l'emir

de Kuwait fos reprovat pels demòcrates de tota la vida. Però amb unes diferències de matís d'aquelles que fan pensar, com és el cas del govern de Kuwait, que diuen que pagava als seus súbdits un salari per barba equivalent a uns 200 milions de pessetes anuals. Tinc a la vista un retall de premsa seriosa que divulga aquesta dada i limito la meva responsabilitat a transcriure-la.

Si això és veritat, ¿què passarà, ara? ¿Els kuwaitians podran votar lliurement però correran el risc de perdre el sou? ¿Hi hauria dret a sotmetre la democràcia a temptacions tan fortes?

Pere Calders